

MINDEORD

OSCAR SALEMINK

20.11. 1958 (Nijmegen) – 23.9. 2023 (København)

Den er der stadig, den vegetariske restaurant i Hanois Trần Hưng Đạo gade, hvor Oscar en aften i midt-1990'erne fortalte mig om sine visioner for antropologien i Vietnam. Nhà Hàng Com Chay Nàng Tám, miss Táms vegetariske restaurant, var nyåbnet dengang, ligesom Vietnams nye reformpolitikker nylig havde åbnet for udenlandsk indflydelse og inspiration, også i universitetsverdenen. Det er det første billede, jeg har af Oscar – siddende ved bordet med den lidt krølledede hvide dug, i en smuk guldpuddet fransk villa midt i Hanoi. Med stort krøllet hår, store armbevægelser og store visioner.

Billede nummer to er Oscar til en reception på Amsterdams universitet, halvandet årti senere. Han var ansat på Vrije Universiteit Amsterdam, og vi havde deltaget i det samme ph.d.-forsvar den dag. Vi befandt os begge i en livskrise. Vi drak hollandske fadøl og talte om livets veje, vildveje, udveje; om nedture og opture; om barrierer, blindgyder og muligheder. Det ledige asienprofessorat på Institut for Antropologi blev en ny vej for Oscar – han tiltrådte i februar 2011, flyttede til København og blev hurtigt en skarp, markant og afholdt kollega på instituttet; en mentor for de unge, en levende inspirationskilde for os alle, en dynamo.

Billede nummer tre er på Københavns Universitets City Campus, den 15. september i år. Oscar står ved forelæsningspodiet i auditoriet som så mange gange før. Han taler intenst og passioneret om de store spørgsmål, han arbejder med – herunder et nyt projekt i samarbejde med vennen Thomas Hylland Eriksen om udfordringerne for antropologisk tænkning i en tid med massiv global ulighed. Oscars ord udgør afslutningen på en tre timer lang højtidelighed, hvor vi har fejret hans mangeårige bidrag til antropologien og instituttet, med deltagelse og bidrag fra kolleger over hele verden. Livsgnisten er intens, som han står der, den faglige interesse brændende. Det er svært at acceptere det, vi alle ved – at Oscar snart ikke vil være blandt os mere. Otte dage senere drog han videre til „den anden verden“.

Foto: Tariq Mikkil Khan, Danmarks Frie Forskningsfond.

Savnet er stort, naturligvis især for hans nærmeste. Men når man accepterer, at han ikke er her fysisk, mærker man, at han er her på anden vis. Oscar lever videre i Vietnam, hvor antropologien blev et andet fag i kraft af hans indsats som ansat i Ford Foundation fra 1996 til 2001. Igennem kapacitetsopbygning, træningsprogrammer og faglige udvekslinger skiftede faget fra studiet af landets etniske minoriteter til det vidtfavnende, internationalt orienterede og kritiske fag, det er i dag. Som Professor Nguyễn Văn Huy, mangeårig direktør for Vietnams Etnologiske Museum, sagde i mindevideoen produceret af Oscars kollega og tidligere ph.d.-studerende, Nguyễn Thu Hương: „Oscars bidrag til antropologien i Vietnam er også bidrag til Vietnams historie, de er del af vietnamesisk kulturel historie.“

Oscar lever videre blandt os i Danmark, igennem de mange studerende på alle trin af uddannelsen, han har undervist, vejledt, beriget og inspireret; igennem de intense faglige udvekslinger, vi alle på instituttet har haft med Oscar over årene, i møder, seminarer, over fredagsøl på Kalaset, i det daglige liv på gangene – og som stadig lever i og iblandt os. Og Oscar lever videre i antropologien, hvor hans indsigtfulde og eksemplariske arbejde i krydsfeltet mellem historie og antropologi om religion og ritual, om de/kolonisering og kulturarv, om kunst og museer, om menneskerettigheder og politik fortsat vil inspirere forskere og studerende verden over.

Oscar – vi savner dig på instituttet. Din humor og sarkasme, din skarphed og
direkthed, dine indsigter og ambitioner, din generøsitet, dit venskab, din ved-
holdende og passionerede interesse for menneskeliv, kultur, samfund, historie.
Tak for det hele.

Tine Gammeltoft
19. november 2023